

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

כד.

עין משפט נר מצוה

א מ"י פ"ד מהל' שנת
הלכה ד' סנה לאוין סה
טו"ש פ"ח ס"י רמ סע"ף
ו'
יא ב ג מ"י פ"ז מהל'
סנהדרין הלכה ד סנה
עשין זו טו"ש פ"ח ס"י כב
כ סע"ף א ופסקו מ"ו:
יד ב מ"י פ"ח מהל' ג
טו"ש פ"ח סע"ף ג

בלו"ה במקרא ובמשנה וכו'. פירש רבינו מס דתלמוד שלנו
אנו פותרין עלמנו ממה שאמרו חכמים (מסכת ע"ג דף
ט:) לעולם ישלש אדם שנתיב שליש במקרא שליש במשנה שליש בש"ס
אע"פ כן אנו קוראים בכל יום פרשת התמיד ושונים במשנה אחת
מקומן וגורסין רבי ישמעאל אומר
ששלש עשרה מדות וכו':

אמר רב דימי בגון דקבלה עליה
בחד. פירש הקונט' דלפילו
הכי קאמר ר' מאיר לכול לחזור
ולא נהירא דכיון דלרבותא נקטיה
הוה ליה למימר לא זריכא כו'
למדקאמר בגון משמע דדוקא קא
אמר בגון דקבלה עליה צד על כן
נראה דלמילתיהו דרצון קאי דדוקא
בגון דקבלה עליה צד דלמד
לרעותא הוא דליכא קאמרי רצון
דליתו יכול לחזור בו אצל אי קבלה
עליה כפי מרי יכול לחזור בו אף
לרצון כיון דליכא תרמי לרעותא:
כד

בעדים פסולין ודיינין כשרין מיוגו דפסלי
עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין
ועדים כשרין דמיוגו דפסלי דיינין פסלי נמי
עדים מתקין לה רבא בשלמא מיוגו דפסלי
עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרינא
אלא מיוגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא
עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת
הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי
פסלי היינו דרב דימי איכא בינייהו מיוגו דמר
סבר אמרינן מיוגו ומר סבר לא אמרינן מיוגו
גופא **אמר** ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה
בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנן זה
בוה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית

בעדים פסולים ודיינין כשרין. בעל דין פוסל הדיינין והעדים ומלאו
דבריו אמת על העדים ומשום הכי מהימנין ליה אפי' לגבי דיינין:
סיפא. שנמצאו דבריו אמת על הדיינין שפסולין הם ומשום הכי
מהימנין להו אעדים אליבא דר"מ ורצון לית להו מיוגו: **איכא בי**

דינא אחרינא. ואינו נוגע בעדות:
רצין סבר אמרינן מיוגו. בעלמא
כדקיימא הכא טעמא הכא משום מיוגו
הוא ואי לאו הכי הוא לא הוה פסיל
רבי מאיר ולרב דימי לא אמרי' מיוגו
בעלמא: **וטוחנן זה ביה**. מטיח
ומקיש זה בזה אלמא חריפא טובא
הוה ומקרי ליה לר' מאיר דרך ענוה
פה קדוש: **אמר רבינא**. ומאי תמאה
והלא ר' מאיר עוקר הרי הרים הוא
כלומר אלס וגבר טפי טובא: **צא**
וראה רמא. כלומר לא תמאה קא
מתמיה אלל הכי קאמר צא וראה
כמה בני ארץ ישראל מחצבין זה את
זה דהא ריש לקיש חריף וחכים טובא
הוה וקרי ליה לר' מאיר פה קדוש
דקא מחצב ליה ומיישב את הדבר
להתקיים: **להטמין את הנוגן**. מים
זונו ומתיראל שלל יוחמו אסור
להטמין בחול זנון (לודר צדח) [בשבת]:
הורה זקן. ר' יוסי דלזלין בתריה:
ממלא מקום אבותיו. חשוב כאביו:
מהבנים. שזנון עז וחמה מקשין זה
לזה. וצני א"י נוחין יחד ומעיינין יחד
ומתקן זה את דברי זה והשמועה
יוצאה לאור: **שמעון**. נוחין כשמן:
עו איפא. זה יצר הרע: **שפי נשים**.
מנופסות וגסות הרוח: **רווח כנפיהם**.

תורה אור השלם

1. וְאָרְעָה אֶת צֶאֱן הַרְבֵּה לְבֶן עֵינֵי הַצֶּאֱן וְאָקֵף לִי שְׂנֵי מְקִלוֹת לְאֶחָד קְרָאתִי נֹעַם וְלְאֶחָד קְרָאתִי חֲבָלִים וְאָרְעָה אֶת הַצֶּאֱן:
2. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂנֵי בְנֵי הָאָדָם הָעֹמְדִים עַל אֲדָוֶן לֵב הָאָרֶץ:
3. וְשְׁנֵי זֵיתִים עֹלֶיךָ אַחַד מִימֵי הַגֹּלָה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלְךָ: זכריה ד ג
4. וְאָקֵף עֵינֵי הָאָרֶץ וְהָיָה שְׁתֵּים נָשִׁים וַיֵּצְאוּ וַיִּרְחַק בְּכַנְפֵיהֶם וְלָהָרָה בְּכַנְפֵים כַּנְּפֵי הַחֲסִידָה וַתִּשְׁאָנָה אֶת הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הָשָׁמַיִם: וְאָמַר אֱלֹהִים הַמְלַאֵךְ הַדֹּבֵר בִּי אָנָּה הָמָּה מוֹלִיכוֹת אֶת הָאֵיפָה: וַיֹּאמֶר אֱלִי לְבַנּוֹת לֵה בֵּית בְּאֶרֶץ שְׁנַעַר הַיְהוּדִים וַיִּזְכְּרוּ שֵׁם עַל מִבְּנֵיהֶן:
5. אֲחֻזֹת לְבֹן קִטְנָה וְשְׂדֵים אֵין לָהּ מִהַ עֲשֶׂה לְאֲחֻזָתוֹ בְּיוֹם שְׂדֵיבֵר בְּהַ: שִׁיר הַיְהוּדִים ח ח
6. בְּמִחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי עַל מִבְּנֵיהֶן: איכה ג ג

רבינו הנאל

הלכה כחכמים ואף ר' לא
אמר אלא לברא א"ל אגא
נמי לברד קאמינא הא
דאמר רבין א"ר יוחנן
ירשב בערין פסולין
ודיינין כשרין מגו דפסלי
עדים פסלי נמי דיינין
כלומר בעל דין לומר
כבר נגמר זה הדין
שקבלתי על עצמי לדון
בפני ב"ד זה מאחר
שפסלו העדים ואם טוען
בעל דין כי יש לי ראיה
אחרת המחלת הדין הוא
זה וצריכין אנו לברר לנו
דיינין כו'. פשוטה היא:
ה"ו חכמים מחבבין זה
את זה הלא תראה כי מי
שורא ריש לקיש בבית
המדרש רואה כהן החכם
שלו כאלו עוקר הרים
וטוחנן זה ביה. והיה
אומר על ר' מאיר פה
קדוש יאמר דבר זה
אע"פ שאמר רבינא
הרואה ר' מאיר בבית
המדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'
כבר הורה זקן ואע"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוה
וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' כבר הורה זקן שהיו מחבבין זה את זה: **לאחד** קראתי נועם אלא ת"ח שבא"י
שנעמיין זה לזה בהלכה. ולאחד קראתי חבליים. אלא ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצור. ת"ח
שבא"י נוחין זה לזה כשמן. ושני זיתים עליה. אלא ת"ח שבבבל שמרין זה לזה כוית. והנה שתיים נשים ויצאות ורחו בכנפיהם
וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שנער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'
כבר הורה זקן ואע"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוה
וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' כבר הורה זקן שהיו מחבבין זה את זה: **לאחד** קראתי נועם אלא ת"ח שבא"י
שנעמיין זה לזה בהלכה. ולאחד קראתי חבליים. אלא ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצור. ת"ח
שבא"י נוחין זה לזה כשמן. ושני זיתים עליה. אלא ת"ח שבבבל שמרין זה לזה כוית. והנה שתיים נשים ויצאות ורחו בכנפיהם
וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שנער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה ביה הכי קאמר בא וראה **כמה**
מחבבין זה את זה כי הא דיתבי רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר
לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל" **כבר**
הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים
היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו
הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא
מאי דכתיב ויאקף לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי
חבליים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנועימין זה לזה בהלכה
חבליים אלו ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה **ויאמר** (אלי) אלה
[שני] בני היצור העומדים וגו' **ושנים** זיתים עליה יצור אמר רבי יצחק אלו
ת"ח שבא"י **שנוחין** זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח
שבבבל שמרויין זה לזה בהלכה **כוית** ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים
ויצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה **האיפה** בין
השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את
האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער **א"ר** יוחנן משום רבי שמעון
בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ונסות הרוח לכבל נחית והאמר
מר עשרה קבין גסות ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו
אין לכבל נחית ואישתרבובי דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות
לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר **סימון** לגסות הרוח עניות ועניות
לבבל נחית מאי עניות עניות תורה דכתיב **אחות** לנו קטנה ושדים אין לה
אמר ר' יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד מאי כבל א"ר יוחנן
כלולה במקרא כלולה במשנה כלולה בתלמוד **במחשבים** הושיבני כמתי
עולם אמר ר' ירמיה **זה** תלמודה של בבל: **מתני'** אמר לו **נאמן** עלי
אבא נאמן עלי אביך **נאמנים** עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור
בו וחכמים אומרים אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו
דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א דאין יכול לחזור בו:
נמי' אמר רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב יוסף בגון דקבלה עליה בחד
אמר רב יהודה אמר שמואל מחלוקת במחול לך אבל באתן לך דברי הכל יכול
לחזור בו ורבי יוחנן אמר באתן לך מחלוקת איבעיא להו באתן לך מחלוקת
אבל במחול לך דברי הכל אין יכול לחזור בו או דילמא בין בוז ובין בוז מחלוקת
תא שמע דאמר רבא מחלוקת באתן לך אבל במחול לך דברי הכל אין יכול
לחזור בו אי אמרת בשלמא באתן לך מחלוקת אבל במחול לך דברי הכל
אין יכול לחזור בו רבא דאמר כרבי יוחנן אלא אי אמרת בין בוז ובין בוז
מחלוקת רבא דאמר כמאן רבא טעמא דנפשיה קאמר איתיביה רב אחא
בר תחליפא לרבא **היה** חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך
רבי מאיר אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים אין יכול לחזור בו

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה ביה הרוה כל הרואה ר"מ בבית
בוה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית
המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה ביה הכי קאמר בא וראה **כמה**
מחבבין זה את זה כי הא דיתבי רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר
לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל" **כבר**
הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים
היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו
הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אושעיא
מאי דכתיב ויאקף לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי
חבליים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנועימין זה לזה בהלכה
חבליים אלו ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה **ויאמר** (אלי) אלה
[שני] בני היצור העומדים וגו' **ושנים** זיתים עליה יצור אמר רבי יצחק אלו
ת"ח שבא"י **שנוחין** זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח
שבבבל שמרויין זה לזה בהלכה **כוית** ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים
ויצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה **האיפה** בין
השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את
האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער **א"ר** יוחנן משום רבי שמעון
בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ונסות הרוח לכבל נחית והאמר
מר עשרה קבין גסות ירדו לעולם תשעה נמלה עילם ואחת כל העולם כולו
אין לכבל נחית ואישתרבובי דאישתרבב לעילם דיקא נמי דכתיב לבנות
לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר **סימון** לגסות הרוח עניות ועניות
לבבל נחית מאי עניות עניות תורה דכתיב **אחות** לנו קטנה ושדים אין לה
אמר ר' יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד מאי כבל א"ר יוחנן
כלולה במקרא כלולה במשנה כלולה בתלמוד **במחשבים** הושיבני כמתי
עולם אמר ר' ירמיה **זה** תלמודה של בבל: **מתני'** אמר לו **נאמן** עלי
אבא נאמן עלי אביך **נאמנים** עלי שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול לחזור
בו וחכמים אומרים אינו יכול לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו
דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור בו וחכ"א דאין יכול לחזור בו:
נמי' אמר רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב יוסף בגון דקבלה עליה בחד
אמר רב יהודה אמר שמואל מחלוקת במחול לך אבל באתן לך דברי הכל יכול
לחזור בו ורבי יוחנן אמר באתן לך מחלוקת איבעיא להו באתן לך מחלוקת
אבל במחול לך דברי הכל אין יכול לחזור בו או דילמא בין בוז ובין בוז מחלוקת
תא שמע דאמר רבא מחלוקת באתן לך אבל במחול לך דברי הכל אין יכול
לחזור בו אי אמרת בשלמא באתן לך מחלוקת אבל במחול לך דברי הכל
אין יכול לחזור בו רבא דאמר כרבי יוחנן אלא אי אמרת בין בוז ובין בוז
מחלוקת רבא דאמר כמאן רבא טעמא דנפשיה קאמר איתיביה רב אחא
בר תחליפא לרבא **היה** חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור לי בחיי ראשך
רבי מאיר אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים אין יכול לחזור בו

לשון גסות הרוח: **כנפיהם**. חסידה.
זו חנופה שמראין עמלם חסידים:
לצנוה לה ציום. ולא כתיב להס
אלמא האחת לצדה נמיטצה שם:
עניות טורה. נעילם היא. דניאל
נעילם הוה דכתיב (דניאל ח) ואני
(הייתי) צנוסן הצירה אשר נעילם
הצדלה ואל רצן טורה. עורא הוה
צצול ולמד חק ומשפט ציראל:
במחשבים הושיבני. שאין נוחין זה עם
עלי להיות דיינין: **אבא**. פסול מן
התורה לדוניי לא לזכות ולא לחיוב
דנפקא לן צירקין (דף טו:) מלא
יומנו אבות על צניס וגו' **דור** לי.
ישמעאל **יכול לחזור** בו. ולשאל
שבועה מגמרה: **גב' דקבלה עלי**
בחד. דיינא ואע"ג דליכא תרי
אחריני צדדיה א"ר מאיר יכול לחזור
בו: **במחול** לך. אי מוצע אמר
לנצטע נאמן עלי אבא או אביך אם
יזכור יהא מחול לך התם קאמרי
רצון אינו יכול לחזור בו דהא זכה
זה במה שצדו מכוון שילא זכאי:
אבל צאטן לך. דנתעב אמר
למוצע אם יחייבני אבא או אביך
אתן לך: **דברי הכל יכול לחזור**.
דחוליא והמנומן צדו אין בו כח למוצע
להוליא אלא צדיינין כשרין: **טעמייה**
נפשיה קאמר. ופליג אחריויהו:
צאטן

בשון הצירה אשר נעילם צדדיה וכן מדרש, ולא היו דורס עוקשין בטורה ולא זכו אלו החכמים ללמד כאילו לא היה להם שדים
לתיקן, אבל צנוה ללמד כדכתיב בטורה כי הכן לצנו לריוס את מורה ה' ולעשות וללמד ציראל חק ומשפט (שם) ובע"ז
פסחים פ"ג. וזה למורה שכל שוא עמוק (וגמיה ג). נאמן עלי אבא. צדיינין קמירי קאמתי ג' רועי בקר (בע"ז כג.).
בגון דקבלה עליה בחד. הא דקמתי נאמן עלי אבא בגון דקבלה עליה בחד דין וס שנים כשרין עמו ואפילו הכי כיון דפסול
מחלוקתיה מלי סדרי ביה (בע"ז כג.).

שאר גסות הרוח יורה לעילם. דעילם את ביה עניות תורה ואמר ר' סימון לגסות הרוח עניות תורה כמו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד מאי כבל א"ר יוחנן
כלולה במקרא כלולה במשנה כלולה בתלמוד **במחשבים** הושיבני כמתי עולם זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'
כבר הורה זקן ואע"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוה
וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' כבר הורה זקן שהיו מחבבין זה את זה: **לאחד** קראתי נועם אלא ת"ח שבא"י
שנעמיין זה לזה בהלכה. ולאחד קראתי חבליים. אלא ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצור. ת"ח
שבא"י נוחין זה לזה כשמן. ושני זיתים עליה. אלא ת"ח שבבבל שמרין זה לזה כוית. והנה שתיים נשים ויצאות ורחו בכנפיהם
וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שנער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'

שאר גסות הרוח יורה לעילם. דעילם את ביה עניות תורה ואמר ר' סימון לגסות הרוח עניות תורה כמו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד מאי כבל א"ר יוחנן
כלולה במקרא כלולה במשנה כלולה בתלמוד **במחשבים** הושיבני כמתי עולם זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'
כבר הורה זקן ואע"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוה
וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' כבר הורה זקן שהיו מחבבין זה את זה: **לאחד** קראתי נועם אלא ת"ח שבא"י
שנעמיין זה לזה בהלכה. ולאחד קראתי חבליים. אלא ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצור. ת"ח
שבא"י נוחין זה לזה כשמן. ושני זיתים עליה. אלא ת"ח שבבבל שמרין זה לזה כוית. והנה שתיים נשים ויצאות ורחו בכנפיהם
וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שנער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ואסיק
דגסות נחתא לבבל ואישתרבבא לעילם. ודייק' מרובתי לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ החנופה לבהה
למדרש כאלו עוקר וטוחן
הרי הרים זה ביה. וכן ר'
היה יושב ואומר אסור
להטמין בשבת הצונן.
אמר רבינא ר' ישמעאל
ב"ר יוסי אבא התיב
להטמין הצונן אמר ר'